habitu peregrini induta ē ꝯscia sana
q̄ cōtinue amouet lapides ⁊ opatōes
malas devia cordis tui ne pedes tuos
cogitationū offendā. Dic m̄ quō dēs
recuperē qd per pcm̄ p̄ videristi. Certe
oportet te adducē de p̄ria tua ⁊ de cor
de tuo x. hōies ⁊ decē opa pme Ita q̄
p quorūlibz p̄cepto qd p pcē violasti
vnū actū mie seu pme oportet te adi
plere qr p̄m bt̄m aug̅m. Nullū bonū
irremuneratū a nullū malū impuītū
Ite oportet q̄ habeat cophinū bene li
gatū. s. ꝯtritū cor a virtutibz bñ insigni
tū. puis lapilli plenū. Lapides isti in
corde ē meditacō. s. vulnerē ꝗa memo
ria passiōis eiꝰ q̄ ꝯtinue oportet hīre ꝑ
dyabolū mūdū a carnē in cuiꝰ figura
Dr. j. regū Qr dauid cū baculo pastoāli
a cū fūda q̄nq̄ lapidibz goliā occidit
Dauid ītēpta. manū fortē et signat xm̄
Fūda figt amorē trahētē eūq̄ de celo ī
mūdū a mūdo in crucē Quīq̄ lapides
fuit quīq̄ vulnerā Golias ē dyabolꝰ.
Et sic p quīq̄ lapides ⁊ vulnerā tādē
occiditur Si ḡ istos lapides ꝯtinue in
cophino cordis tui habuerē: virtutes
p pcē p̄ditas retinere poterē a sic pgē
cū gaudio ad p̄riā tuā ⁊ vitā eternā
Qr oīm viuētiū ī mūdo: de bñficiis
acceptis: ē mg̅tissimꝰ tō Ca. xix.

Vidā Rex senescallū hūit su
p impiū suū cuiꝰ cor ita eleua
tū a exaltatū ē q̄ oēs opprime
bat qr ad nutū eiꝰ oīa fiebāt Iuxt pa
laciū ipatoris erat q̄dā foresta aīalibz
silvestribz plena q̄ ordīauit q̄ fierēt
diuīse fouee q̄s foliis cooperiebat vt
bestie sbito in eas caderēt a sic capē.
Accidit q̄ senescallꝰ trāsiret p forestā
et eleuatum est cor eius intantum q̄
opinabatur q̄ nullus maior eo esset
in impio. Et vlteriꝰ eq̄tās cecidit in
vnā foueā quā exire nō potuit Eadē
die in eandē foueā leo cecidit postea
symea a tertio serpens. Senescallꝰ se
videns circūuolutū istis bestiis timuit a
clamauit Cuiꝰ clamorē audiens q̄dā
paup nōie guido q̄ cū azino ducebat
ligna de foresta de q̄bz victū q̄sivit ve
nit ad foueā. cui p̄misit multas diui
tias vt eū extrahere. guido ait. Rm̄e
nihil habeo vnde viuē possim nisi col
ligo ligna. si laborē istiꝰ diei dimitte
rē damnū incurrerē. Qui ei p̄mittēs
tō fide q̄ ei de diuitiis p̄uidēt si eū ex
heret Guido hō audiēs ad cātatē iuit a
longā cordā secū portauit quā ī foue
am misit vt senescallꝰ se sucīgeret a
sic eū sursū trahere Qua dimissa sal
tauit leo añ sup cordā a extractꝰ ē Et
facto applausū ei fecit et ad silvā cu
currit. Deīde iterq̄ cordā misit ī foueā
a ecce symea sup eā saltauit quā gui
do sursū trāxit a ad silvā cucurrit. post
ea iterq̄ cordā descendē p̄misit a ꝓpēs
sup eā salta. quē ecē extrāxit applausū
ei fecit a ad silvā cucurrit Deīde miles
clama. O rm̄e bñdictꝰ altissimꝰ iā de
bestiis sū liberatꝰ cordā p̄mitte descen
dere qd a factū ē Miles se succinxit et
guido eū abstraxit deīde equū extraxe
rūt. statī senescallꝰ equū ascēdit a ad
palaciū regis venit Guido ro domi veit
vxor videns eū vacuū ꝯtristata ē valde
Ille ro p̄cessū ei narrauit a q̄ merce
dē cōdignā recipet de q̄ vxor gauisa ē
Mane ro guido ibat ad castrū mittēs
iamitorē ad senescallū q̄ ipē ibi esset. q̄
p̄ma a sēda vice negauit q̄ eū vnq̄ vi
deit p̄mo nisi recedēt ip̄m crudelit vbe
raret qd a fecit Et dū tertia vice rēū
sus esset: ita crudelit p̄tarīꝰ eū vbera
uit q̄ ip̄m semiuiuū reliqt. Et audi
ēs vxor guidonis veita cū azino eū
ad domū duxit a diu ifirmatꝰ ē a oīa
tō sua ī ifirmitate ꝯsūpsit q̄ hūit Dū
āt sanꝰ factꝰ esset a vna die ligna col
ligerē: vidit alonge decē azinos oneā
tos cū fardelli. a leonē a pte posteriori
sequētē rō trāmite vsus guidonē eos
duxit Guido intīe respexit leonē a stati
meōriā hūit q̄ erat ille leo quē de fo
uea extrāxit Leo cū ad eū veīsset: cū pede
figm̄ei fecit. vt cū azinis oneātis domū
accedēt. qd a fecit Guido azinos secū
domi duxit a leo seqbat q̄usq̄ guido
ad domū pueit Cū āt azini domū intrē
sēt: leo cū cauda applausū fec guidoi

ꝛ ad siluā cucurrt. Guido ꝑ diuersas ec
clesias ꝓclamari fecit. si aliqs asinos
amisisset. Et nō ē iuēt9 vn9 q̄ confitētur
se aliquē ꝑdidisse. ipe aperiēs fardel-
las diuitias multas iuenit. de q̄bꝫ nō
modicū gaudēs diues effect9 ē. Cū scd̄a
die guido ad foēstā veit ꝛ istrumētū
ferreū vt ligna scinderet nō haberet.
respexit superi9 ꝛ vidit simeā quā de
fouea extraxit q̄ cū dētib9 ꝛ vnguibꝫ
tātum frangebat ꝙ guido sine labore
asinū suū onerauit et domū ē reūsus
Tercia vo die guido ad foēstā reūtit
ꝛ cū sederet ad ꝑparādū instrumentū
vidt ꝑpētē quē de fouea extr̄xt portā
tem lapidē in ore suo coloratū triplici
colore Ex vna ꝑte erat albus ex alia
niger ex t̄cia rubicūd9 Os suū apuit
ꝛ ī gremio e9 ꝑmisit cadē ꝛ abcessit
Guido cū lapide ad vnū ꝑitū accessit
Qui cū eū vidisset ꝛ v̄tutē ipsius ꝯgno
uisset: libēt cētum florenos pro lapide
dedisset Guido vo v̄tute lapidis multa
bō acq̄siuit. ꝛ in miliciā ē promotus
qd̄ itelligēs impator eū ad se venire
ꝑcept ꝛ lapidē hēre voluit ꝑ pecuniis
á eū ex r̄gnū mittē Ait guido. Dñe la
pidē vēdā ꝫ vnū dico. Si non valorē
m̄ dederit ad me redibit Qt dedit sibi
trecētos florenos ꝛ tñ guido in archa
sua īuenit. quē īpeātori reddidt Qui
admirās dixt Dic mihi vñ lapidē ha
buisti. Ille vo a p̄ncipio vsqꝫ ad fiēꝫ
narr̄uit quō senescall9 ī foueā cecidit
cū leone simea ꝛ ꝑpēte ꝛ ꝙ ꝑ mercede
vulnerat9 fuit a senascallo ꝛ quid a
leone simea ꝛ ꝑpēte recepit. h̄ audiēs
impator ꝯmota sūt oīa visceá ei9 cōtr̄
senescallū et ait ei. Quid ē qd̄ audio
de te? Ille negare ñ poterat. Cui im-
pator. O pessime: mg̃nā ing̃titudinē
fecisti guidoni. ex q̄ de periculo mortis
te liberauit et h̄ eum semiuiuum reli
q̄sti. O miser ecce bestie irracionales
sicut leo simea ꝛ serpens mercedem ei
reddiderūt ꝑ bono. Tu vo hodie cōtr̄
bonū malū r̄ddidisti ꝛ ideo oīa q̄ ha-
bes ꝛ dignitatē tuā guidoni dab̄ et te
hodie ī patibl̄o suspēdēdū iudico. qd̄

audientes satr̄pe imperij eis placuit
iudiciū ꝛ guido īperiū regebat ꝛ vitā
ī pace finiuit. ¶ Moralizatio

Rarissimi iste imperator est deus
q̄ oīa vidꝫ paup iste ē hō q̄ nihil
ex se hēt Job. j. ca. Nud9 egressus sū
ex vtero mr̄is mee nud9 reūtar illuc
De9 pauperē istū ꝓmouit quando eū
dominū paradisi ꝯstituit ps̄. Omnia
subiecisti sb̄ pedib9 ei9 ꝛc̄. Fouea in
quā cecidit mūd9 ē q̄ ē plen9 foueis
.s. pericul. qꝛ tot9 mūd9 in maligno
posit9 ē. In isto mundo cecidit miser
hō ī multas foueas. gen̄. iij. In sudoē
vult9 tui ꝛc̄. Leo in eandē foueā ceci
dit. s. fili9 dei q̄ñdo naturā humanam
assūpsit ꝛ ī miseria magna t̄gitat̄bꝫ
ānis vixit ps̄. Cū ipso sū in t̄bulacōe
ꝛc̄. Iste est leo de q̄ dicitur Apoc̄. v.
Vicit leo de tribu iuda ꝛc̄. Deinde sy
mea. ꝛ. tua ꝯsciētia cecidit q̄ ad modū
symee laceát ea q̄ ei displicēt quia sp̄
ꝯ peccatū m̄murat. Itē ꝑpēs cecidit ī
foueā. s. p̄lat9 vl̄ ꝯfessor q̄ cū peccatoē
debet descēdē. ꝛ. ꝯdolē ei9 peccatis. scd̄a
ad corinthi. xi. Quis infirmat ꝛ ego
non īfirmor? Item Sicut guido cum
corda extraxit senescallū: sic filius dei
cū corda passionis sue nos extraxit de
fouea miserie et de potestate dyaboli
Sꝫ mis̄ hō h̄ ñ obstante ingratus ef-
ficit deo: q̄tiēs ꝯ legē dei peccat. Gui
do erat v̄berat9. sic hō quādo morta-
liter peccat quātū in eo ē deū iterato
crucifigit Sꝫ leo deus dedit xp̄o īquātū
hōi decē asinos oneratos. ꝛ. oīa p̄cepta
sub ei9 ptāte antiq̄ ꝛ noua dispēsan-
do cū homīe. Et si illa p̄cepta fecēim9
ad et̄nas diuitias perueniem9 Guido
ligna scindebat idest conscientia tua
stimulat perpetrare per que corpus
et animā in die iudicij operiri poterit
propter que requiē eternam obtine
bis qꝛ si contra cōscientiam agas ad
gehennā ignis deducerit. Serpēs dedt
ei lapidem triplici colore coloratum.
Sic prelatus ꝛ cōfessor ꝑ īformacōeꝫ
sacre scripture poterat lapidē. ꝛ. xp̄m
obtinē Ille lapis eát pulcher ꝛ albꝫ

Sic xp̄s speciosus forma pre filijs ho
minū. Itē niger erat p xp̄i passiōez
Rubicūdus p sāguinis effusionē. Qz
ergo istū lapidē portat ille hz habun
dāciā sine defectu Nec illū lapidē dēs
vēdere a seipso nisi det tātū p̄ciū q̄tū
xp̄s. scz per contritionē confessionē a
satisfactionē. Sed ingrati in patibu-
lo infernali erūt suspensi Electi vero
vitā eternā obtinebunt. Qd nobis
ꝯcedat qui sine fine ꝛc.

De sbtili mulierꝝ deceptione a deceptorꝝ excecacōe. Ca. cxx.

Darius regnauit prudēs valde
q̄ tres filios habuit q̄s multū
dilexit Cū vero mori debēt totā
hereditatē p̄mogenito legauit. Scdō
filio dedit oīa que in tpe suo acq̄siuit
Tercio filio scz iuniori tria iocalia p̄
ciosa dedit scz anulū aureū monile a
pānū p̄ciosū Anulꝰ illā v̄tutē hūit. q̄
q̄ ip̄m in digito gestabat grām oīm
habuit. intātū q̄ q̄cq̄d ab eis peteret
obtineret Monile illā v̄tutē habuit.
q̄ qui eū in pectore portabat quicq̄d
cor suū desiderabat. qd possibile esset
obtineret. Pānus illā v̄tutē hūit. q̄
q̄cumq̄ sup eū sederet a intra se cogi
taret vbicūq̄ esse vellet sbito ibi esset
Ista tria iocalia dedit filio suo iuni-
ori vt ad studiū pgēt. a mr̄ ea custo-
diret a tpe oportuno ei daret. Statūq̄
rex sp̄m emisit qui honorifice est se-
pultus Duo p̄mi filij eiꝰ legata occu
pabāt Tercius filiꝰ anulū a mrē rece
pit vt ad studium pgeret Cui mater
dixit. fili scientiā acquiē a a muliere
caueas. ne forte anulū perdas Jona
thas anulū accepit. ad studiū acces-
sit a in scientia profecit Post hoc cito
quadā die in platea ei quedaz puella
occurrebat satis formosa. captus eiꝰ
amore eā secū duxit. a cōtinuo anu-
lo vteba². grāz oīm habuit a quicq̄d
ab eis voluit habere obtinuit Puella
eius ꝯcubina mirabat q̄ tā laute vi-
ueret. cū tamē pecuniā non haberet.
Rationē quadā vice cū letus esset que
siuit. dicēs q̄ creatura sb celo nō esset
quā magis diligeret. ideo sibi dicere
deberz. Ille de malicia nō p̄meditatꝰ
sibi dixit v̄tutē anuli esse talē ꝛc. At
illa cū singulis diebz cū hominibz cō-
uersaē soles pdere posses Ideo custo-
diā tibi eū fideliter q̄ tradidit ei anulū
quē cū retrahere nō posset fleuit amaē
q̄ vñ viueret nō hūit. Qui statī ad
reginā mrēz suā est reūsus denūciās
ei anulū pditū At illa Fili mi tibi p̄-
dixi vt a muliere te caueas. Ecce tibi
iam trado monile qd diligētiꝰ custo-
dias si pdiderꝭ honore et commodo p
petuo carebis Jonathas monile re-
cepit a ad idē studiū est reūsus a ecce
ꝯcubina eius ī porta ciuitatꝭ occurrit
a cū gaudio eū recepit Ille vt p̄us eā
secū habuit Monili in pectore vteba
tur a quicquid cogitabat habebat.
Et sicut p̄us ꝯuiuia multa habuit a
laute vixit Cōcubina mirabat q̄ nec
aurꝝ nec argentū videbat Cogitabat
q̄ aliud iocale apportatū esset qd sa-
gaciter ab eo indagauit. Qui ei mo-
nile ostendit a v̄tutē eius dixit. Que
ayt semper. monile tecū portas. vna
hora tantū cogitare posses quod per
annū sufficeret tibi ideo tr̄de mihi ad
custodiendū. At ille. Timeo q̄ sicut
anulū perdidisti sic perderes monile
Et sic dampnū maximū incurrerem
Que ayt O domine iā per anulū sciē
tiā acquisiui vade tibi fideliter p̄mit
to q̄ sic custodiaz monile q̄ nullus
posset ame auferre Ille credēs dictis
eius monile ei tradidit. postquā oīa
consūpta fuissent. Monile petijt illa
sicut prius iurauit: q̄ furtiue ablatū
esset. Quod audiens ionathas fleuit
amare a ayt. Nonne sensum perdidi
q̄ post anuluz perditum monile tibi
tradidi. perrexit ad matrem a ei totū
processum nunciauit. Illa non mo-
dicum dolens dixit. O fili karissime
quare spem posuisti in muliere. iam
altera vice deceptus es per eā. Et ab
ōnibz vt stultꝰ r̄putarꝭ āmodo sapiāz
addiscas q̄ nihil habeo tibi n̄ pānū